

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžk/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200377
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7020200377.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcov (sťažovateľov): 1. K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXX XX J., 2. U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. J. č. XXX, 3. O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. J. č. XXX, všetci právne zastúpení: JUDr. Norbert Horváth, advokát, so sídlom Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, proti žalovanému: Okresný úrad Trebišov, so sídlom M. R. Štefánika 1161/184, 075 01 Trebišov, o preskúmanie zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy č. OU-TV-PLO-2017/010423 zo dňa 13. novembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/125/2020-15 zo dňa 18. mája 2021, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k.: 7S/125/2020-15 zo dňa 18. mája 2021 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „uznesenie“) odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy č. OU-TV-PLO-2017/010423 zo dňa 13. novembra 2017 a zároveň rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“) vzhľadom na to, že nebola zachovaná lehota na podanie správnej žaloby.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny súd uviedol, že vec bola pôvodne vedená v konaní pod spisovou značkou 6S/29/2018, v ktorom Krajský súd v Košiciach Uznesením č.k. 6S/29/2018-93 zo dňa 18.10.2018 žalobu žalobcov podľa § 98 ods. 1 SSP ako neprípustnú odmietol. Uviedol, že určenia neplatnosti opatrenia sa môžu žalobcovia domôcť iba na základe žaloby v civilnom procese, nakoľko určenie neplatnosti zmluvy, ktorá je svojou povahou jednoznačne súkromnoprávnym aktom, patrí jednoznačne do právomoci súdov v civilnom procese. Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia kasačnú sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/3/2019 zo dňa 24.03.2020 tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach bolo zrušené a vec vrátená správne súdu na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že pri rozhodovaní krajského súdu zistil nedostatok právneho posúdenia. Kasačný súd bol toho názoru, že zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru je individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, pretože na jeho základe dochádza k završeniu postúpenia užívania poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných

pozemkov, ktoré do toho revíru patria, na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, čo znamená, že sa priamo dotýka výkonu vlastníckych práv k týmto pozemkom. Tento správny akt - opatrenie, podľa kasačného súdu a doterajšej praxe podlieha súdnemu prieskumu, čo vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe. Kasačný súd poukázal na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť a skonštatoval, že rozhodnutie orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva o zaevidovaní (nezaevidovaní) zmluvy o užívaní poľovného revíru podlieha prieskumu podľa SSP a podliehalo aj za účinnosti OSP podľa druhej hlavy piatej časti OSP, aj keď na konanie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sa nevzťahuje Správny poriadok. okamihom zaevidovania resp. nezaevidovania tejto zmluvy, oprávnený zo zmluvy nadobúda právo (resp. mu bolo priznané právo) na užívanie poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru a súčasne z toho plynúce povinnosti (§ 25 zákona č. 274/2009 Z.z.). Tento záver nevyvracia podľa kasačného súdu ani skutočnosť, že zmluva o postúpení užívania poľovného revíru, resp. zmluva o užívaní je súkromnoprávnym aktom a určenie jej neplatnosti sa možno domáhať v civilnom konaní. Za verejno-právny charakter je potrebné však považovať kompetencie žalovaného vymedzené v § 16 zákona č. 274/2009 Z.z. vo väzbe na úpravu zmluvy o užívaní poľovného revíru v § 13 a nasl. zákona č. 274/2009 Z.z.

5. Kasačný súd zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinnosťou správneho súdu bude sa v ďalšom konaní vysporiadať s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v konaní a posúdiť včasnosť podania žaloby proti opatreniu žalovaného a po vyhodnotení splnenia týchto zákonných podmienok pre súdny prieskum následne pristúpi k súdnemu prieskumu opatrenia v merite veci.

6. Po vrátení veci bola jej pridelená spisová značka 7S/125/2020. Správny súd po vrátení veci pri viazanosti právnym názorom kasačného súdu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 469 SSP vec opätovne preskúmal a rozhodol tak, že žalobu odmietol. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia správneho súdu vyplýva, že skúmal najprv aktívnu legitímáciu žalobcov a dospel k záveru, že žalobcovia v a 1., 2. aj 3. rade disponujú aktívnou žalobnou legitímáciou a to aj za situácie, že samotný zákon o poľovníctve nemá žiadnu úpravu účastníkov v konaní o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru a zároveň aj keď neboli účastníkmi konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru a to s poukazom na ustanovenie článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 SSP. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcov, že sú vlastníkami poľovných pozemkov začlenených do Poľovného revíru 40 Kamenec (ktoré tvrdenie aj bolo preukázané listami vlastníctva) a tento bol Zmluvou o užívaní Poľovného revíru č. 40 Kamenec zo dňa 18.09.2017 prenechaný do užívania Združeniu vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov LINGO, možno mať za to, že sa ich ako vlastníkov predmetných pozemkov rozhodnutie o zaevidovaní zmluvy dotýka a že týmto rozhodnutím mohlo byť zasiahnuté do ich vlastníckych práv.

7. Následne sa správny súd zaoberal otázkou včasnosti podania žaloby. Ako už žalobcovia uviedli v žalobe a je to zrejmé aj z administratívneho spisu, predmetné opatrenie žalovaného im nebolo doručované. Zákon o poľovníctve v ustanovení § 79 ods. 1 hovorí o tom, že na konanie podľa zákona o poľovníctve sa nepoužije všeobecný predpis o správnom konaní a taktiež v ustanovení § 79 ods. 2 písm. c/, že sa tento nevzťahuje ani na evidenciu zmluvy podľa § 13, teda na evidenciu zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru. Vykonanie evidencie zmluvy oznámi správny orgán zmluvným stranám evidovanej zmluvy, čo logicky vyplýva z toho, že títo sú účastníkmi administratívneho konania o evidenciu zmluvy. V tomto prípade podľa správneho súdu prichádzalo do úvahy len zaslanie oznámenia o evidencii zmluvným stranám - za vlastníkov poľovných pozemkov účastníkmi tohto administratívneho konania dvaja splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru a to Róbert Doša, nar. 10.03.1982, bytom Leles č. 149 a Ing. Kinga Kis-Gécziová, nar. 10.07.1989, bytom Pod Záhradami 313/41, Svätuše, ktorým aj bolo oznámenie o evidencii zmluvy zaslané ako to nesporne vyplýva z administratívneho spisu.

8. Správny súd zároveň poukázal na to, že v zmysle § 79 ods. 3 zákona o poľovníctve je v tomto prípade vylúčené doručovanie verejnou vyhláškou. Keďže splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov sú v zmysle zákona o poľovníctve zástupcami vlastníkov pozemkov v zmysle ust. § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve, súd mal za to, že tým, že im bolo doručené oznámenie o zaevidovaní zmluvy, a to prostredníctvom zástupcov všetkých vlastníkov pozemkov začlenených Poľovného revíru č. 40 Kamenec. Zároveň bol krajský súd názoru, že bolo povinnosťou splnomocnencov obratom o tejto skutočnosti informovať všetkých vlastníkov pozemkov začlenených do predmetného poľovného revíru.

9. Správny súd poukázal na obsah administratívneho spisu, z ktorého je zrejmé, že oznámenie o evidencii bolo zo dňa 13.11.2017 a k evidencii zmluvy došlo dňa 13.11.2017. Žaloba bola podaná na súde dňa 13.03.2018, t.j. 4 mesiace po vykonanej evidencii, čo je po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby. Z administratívneho spisu mal krajský súd ďalej za preukázané, že dňa 24.11.2017 bola žalovanému správne orgánu doručená žiadosť splnomocnencov žalobcov o vrátenie kompletného materiálu ohľadom evidencie zmluvy, ktoré boli správne orgánu doručené ako príloha k žiadosti o zaevidovanie zmluvy. Z uvedeného krajský súd uzavrel, že dňa 24.11.2017 splnomocnencom bolo známe, že došlo k zaevidovaniu zmluvy. Ak by aj súd odvíjal plynutie lehoty 2 mesiacov od tohto momentu, aj v tomto prípade je žaloba žalobcov podaná po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

10. Správny súd tiež konštatoval, že nemožno súhlasiť s argumentom žalobcov, že ide o včas podanú žalobu, nakoľko sa na nich ustanovenie § 181 ods. 1 SSP nevzťahuje, pretože im opatrenie nebolo doručené vôbec. Správny súdny poriadok v ustanovení § 181 ods. 1 viaže podanie žaloby na lehotu do 2 mesiacov od oznámenia rozhodnutia. Zákon neprípúšťa žiadnu možnosť podania žaloby o preskúmanie napadnutého rozhodnutia bez viazanosti na lehotu, a preto tvrdenie žalobcov o irelevancii ustanovenia § 181 ods. 1 SSP vo vzťahu k nim nemôže v tomto konaní obstáť.

11. Správny súd konštatoval, že v tomto prípade lehota nebola zachovaná a žaloba bola podaná oneskorene, preto ju bolo potrebné podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietnuť.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

12. Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia v procesnom postavení sťažovateľov (ďalej len „sťažovatelia“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnili ustanovením § 440 ods. 1 písm. g) a písm. h) SSP, nakoľko podľa ich názoru, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe.

13. Podľa názoru sťažovateľov, opatrenia o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru okresné úrady v zmysle § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve nemajú vôbec povinnosť doručovať a preto lehota na podľa § 181 ods. 1 SSP v danom prípade nemohla uplynúť. Ak by sa mali stotožniť s výkladom správneho súdu, podľa ktorého povinnosť doručovať správny akt tohto druhu existuje, určite by to malo byť formou verejnej vyhlášky. Opačná argumentácia by podľa nich nemala oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise, inak by kasačný súd musel konštatovať aj nedostatok žalobnej legitímácie na strane žalobcov. Sťažovatelia tiež poukázali na princíp právnej istoty a s odkazom na princíp analógie legis na úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov podľa správneho poriadku v časti lehôt a možností ich využitia.

14. Sťažovatelia sa nestotožnili s argumentáciou správneho súdu, že ak existovala povinnosť doručiť napadnuté opatrenie žalovaného, žalovaný bol povinný tak učiniť len vo vzťahu k splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov a užívateľov revíru. Sťažovatelia namietajú, že uvedený postup nemá oporu v žiadnom právnom predpise a uvedené subjekty nemajú priznaný mandát na zastupovanie žalobcov pri preberaní opatrenia žalovaného. Poukázali na § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého sú na strane prenajímateľa vlastníci poľovných pozemkov a nie splnomocnenci zvolení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. Zároveň zdôraznili, že žiadny záväzný právny predpis neukladá splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov ani budúcemu užívateľovi poľovného revíru povinnosť informovať vlastníkov poľovných pozemkov v rámci dotknutého poľovného revíru o vydaní opatrenia o evidencii zmluvy o jeho užívaní. Ak by podľa sťažovateľov súd akceptoval uvedený právny názor, znamenalo by to, že by neexistovala právna možnosť na preskúmanie opatrenia o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru, nakoľko subjekty nedisponovali oprávnením na podanie správnej žaloby. V tomto smere poukázali na rozhodovaciu prax kasačného súdu (Rozsudok č.k. 3Sžk/15/2017 zo dňa 21. marca 2018, podľa ktorého vlastníci poľovného pozemku disponuje v rámci tohto druhu správnej žaloby dostatkom žalobnej legitímácie).

15. V súvislosti s rozhodovacou praxou súdov všetkých stupňov čo do posúdenia včasnosti podania správnej žaloby v obdobných veciach poukázali sťažovatelia na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/75/2014 zo dňa 30. januára 2019 a na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/89/2016

zo dňa 10. októbra 2017 z obsahu ktorých vyplýva, že nakoľko žalobcom bolo napadnuté opatrenie doručené až na ich žiadosť o prístupnenie informácií, ktorú adresovali žalovanému, potom žaloba je podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote. S uvedenou časťou rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sa stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď Uznesením č.k. 10Sžk/11/2018 zo dňa 28. februára 2019 zamietol kasačnú sťažnosť v uvedenej veci a k námietke údajného zmeškania lehoty uviedol: „Keďže rozhodnutie o prístupnení informácií a listín je datované 15.06.2016, potom žaloba, ktorá bola osobne podaná na súd 30.06.2016, bola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote. Kasačný súd sa s uvedeným právnym názorom stotožňuje, pretože v predmetnom konaní nebolo preukázané, že by napadnuté rozhodnutia bolo žalobcom doručené už skôr.“ Sťažovatelia poukázali aj skutočnosť, že právnou vec posudzoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením č.k. I. ÚS 344/2019-8 zo dňa 10. septembra 2019 ústavnú sťažnosť odmietol a stotožnil sa s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uvedenej veci. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa podľa sťažovateľov správny súd odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom svoj odklon dôkladne neodôvodnil v zmysle § 139 SPP, čo zároveň predstavuje sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP.

16. Sťažovatelia s odkazom na skutočnosti uvedené vyššie na záver kasačnej sťažnosti uviedli, že v zmysle aktuálnej judikatúry ide o včas podanú žalobu, konštatovanie správneho súdu o oneskorenosti jej podania nie je na mieste a predstavuje prípad odmietnutia spravodlivosti. Zároveň namietajú, že k vydaniu napadnutého uznesenia ich zaviazal kasačný súd v rámci rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky voči prvému rozhodnutiu o odmietnutí správnej žaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval výlučne povinnosť vysporiadať sa s otázkou posúdenia včasnosti podania správnej žaloby. Sťažovatelia preto žiadali, aby kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a aby vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

18. Prejednávaná vec bola dňa 16.07.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 6S - sp. zn.: 6Sžk/30/2021. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

20. Úlohou kasačného súdu bolo posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý dospel k záveru, že správna žaloba podaná žalobcami dňa 13.03.2018 bola podaná oneskorene a v dôsledku čoho ju bolo potrebné podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietnuť.

21. Pre účely rozhodovania vo veci sa kasačný súd oboznámil s administratívnym spisom ako aj so súdnym spisom, ktorý však pre posudzovanie predmetnej veci nie je potrebné osobitne rekapitulovať a odkazuje na jeho zhrnutie v napadnutom uznesení. Za potrebné však považuje uviesť nasledovný skutkový stav:

22. Dňa 18.09.2017 bola vo Veľkom Kamenci uzavretá Zmluva o užívaní poľovného revíru č. 40 Kamenec medzi prenajímateľmi pozemkov v tomto poľovnom revíri zastúpených splnomocnencami: W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. a Ing. J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., I. a nájomcom Združením vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov LINGO, so sídlom Pod záhradami 140/42, Svätuše, IČO: 50 299 824, predmetom ktorej je postúpenie užívania poľovného revíru (bod. A článku III. zmluvy).

23. Z administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že dňa 19.09.2017 bola žalovanému doručená Žiadosť o zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru podpísaná splnomocnencami vlastníkov poľovného revíru.

24. Písomným oznámením zo dňa 13.11.2017 oznámil žalovaný splnomocneným zástupcom vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri č. 40 Kamenec a Združeniu vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov LINGO zaevidovanie zmluvy dňa 13.11.2017.

25. Zároveň je z administratívneho spisu zrejmé, že listom zo dňa 13.02.2018 požiadali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu o sprístupnenie informácie, a to o zaslanie kópie žiadosti o evidenciu zmluvy vrátane jej príloh, kópiu zaevidovanej zmluvy, ako aj notárskej zápisnice vrátane listín prítomných a o poskytnutie tam uvedených informácií a kópiu rozhodnutia o uznaní Poľovného revíru č. 40 Kamenec opatreného doložkou právoplatnosti. Následne žiadali informáciu, či boli zo strany žiadateľa predložené listiny ako: pozvánky na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, splnomocnenia na zastupovanie vlastníkov na zhromaždení, listina oprávňujúca osoby vystupujúce v mene jednotlivých pozemkových spoločností na zastupovanie konkrétneho pozemkového spolčenstva ako aj listy vlastníctva k jednotlivým pozemkom. Zároveň požadovali informáciu, či žalovaný vykonal dokazovanie smerujúce k zisteniu splnenia podmienok na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru, najmä vo vzťahu k tomu, či Zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci Poľovného revíru Kamenec a ak áno, akým spôsobom. Žalovaný zaslal žalobcom písomnú odpoveď súčasťou ktorej boli aj požadované listiny a uviedol, že okresné úrady sa nezúčastňujú a teda nie sú účastníkmi konania na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, zmluva je vzťah medzi vlastníkmi poľovných pozemkov a nájomcom, za overenie zápisu do listiny prítomných je zodpovedný zvolávateľ zhromaždenia a okresné úrady nemôžu meniť verdikt notárskych zápisníc, to je možné len súdnou cestou.

26. Žalobcovia v 1. a v 2. rade v správnej žalobe uviedli, že o zaevidovaní zmluvy sa dozvedel ich právny zástupca z listu žalovaného zo dňa 20.02.2018, ktorý bol odpoveďou na žiadosť žalobcov o poskytnutie informácie zo dňa 13.02.2018. Žalobcovia v žalobe tvrdia, že boli rozhodnutím žalovaného ukrátení na svojich právach. Majú za to, že došlo k porušeniu ustanovení zákona o poľovníctve - zhromaždenie vlastníkov pozemkov sa konalo v rozpore so zákonom, nakoľko nebolo zvolané v zmysle ust. § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve zástupcom 1/3 vlastníkov, resp. zástupcov poľovných pozemkov a rozhodnutie ohľadom prenechania užívania poľovných pozemkov bolo prijaté v rozpore s ustanovením § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve, nakoľko nebolo prijaté potrebnou nadpolovičnou väčšinou vlastníkov, resp. zástupcov poľovných pozemkov tvoriacich súčasť poľovného revíru.

27. Žalobcovia ohľadne včasnosti podania žaloby uviedli, že im nebolo napadnuté opatrenie doručené vôbec a to tak do vlastných rúk, ako ani verejnou vyhláškou, nakoľko takáto povinnosť ani nevyplýva žalovanému zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu a preto je zrejmé, že ide o včas podanú žalobu. Vzhľadom na absenciu povinnosti i možnosti doručovania opatrenia o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru čo aj len formou verejnej vyhlášky, je ustanovenie § 181 ods. 1 SSP v tomto smere podľa žalobcov irelevantné. V tejto súvislosti žalobcovia citovali ustanovenie § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve, podľa ktorého sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný zákon o správnom konaní, ak tento zákon nestanovuje inak a podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje okrem iného na evidenciu zmluvy podľa § 13 a v tejto súvislosti je tu vylúčená aplikácia ustanovenia § 79 ods. 3 zákona o poľovníctve, podľa ktorého, ak je v konaní podľa tohto zákona viac ako 20 účastníkov konania alebo zúčastnených osôb, oznámenia, rozhodnutia a iné písomnosti sa im doručujú verejnou vyhláškou.

28. Následne Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6S/29/2018-93 zo dňa 18.10.2018 žalobu žalobcov ako neprípustnú odmietol podľa § 98 ods. 1 SSP. V odôvodnení súd konštatoval, že určenia neplatnosti opatrenia sa môžu žalobcovia domôcť iba na základe žaloby v civilnom procese. Proti tomuto uzneseniu

podali žalobcovia kasačnú sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžk/3/2019 zo dňa 24.03.2020 tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach bolo zrušené a vec vrátená správne súdu na ďalšie konanie.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

32. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP, rozhodnutím orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

33. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 181 ods. 1 - 4 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Prokurátor musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora. Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

35. Podľa § 13 ods. 1 písm. b) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve ďalej len zákon o poľovníctve) užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou poľovníckej organizácii podľa § 32.

36. Podľa § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13.

38. Zásadnú námietku sťažovateľov, že lehota podľa § 181 ods. 1 SSP uplynúť nemohla, vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. V prejednávanej veci bolo oznámenie o zaevidovaní zmluvy riadne doručované splnomocneným zástupcom a od tohto momentu je potrebné odvíjať počítanie lehoty na podanie žaloby v správnom súdnictve. S názorom, že počítanie lehôt sa bude odvíjať od doručenia odpovede prostredníctvom zákona č. 211/2000 Z.z. sa nemôže kasačný súd stotožniť, pretože potom by nebolo možné ohraničiť lehotu, do ktorej by bolo možné podať žalobu, keďže teoreticky by všetci vlastníci mohli podávať žaloby kedykoľvek v dôsledku čoho by potom neexistoval by žiadny princíp právnej istoty.

39. Včasné podanie správnej žaloby (v lehote dvoch mesiacov) je procesnou podmienkou, nedostatok ktorej nie je odstrániteľný. Zmeškanie lehoty (§ 181 ods. 4 SSP) nemožno odpustiť. Nepodanie žaloby

včas vedie k odmietnutiu žaloby [§ 98 ods. 1 písm. d/ SSP]. Je preto potrebné venovať dostatočnú pozornosť začiatku plynutia lehôt.

40. Oznámenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je termín, ktorý v správnom konaní používa správny poriadok, podľa ktorého sa rozhodnutie účastníkovi oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Deň doručenia je dňom oznámenia. Oznámiť rozhodnutie možno aj ústnym vyhlásením, pokiaľ sa účastník vzdal nároku na doručenie písomného vyhotovenia. Ak sa namiesto doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia vydáva osobitný doklad, dňom oznámenia rozhodnutia je deň prevzatia dokladu.

41. Postup evidencie zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa ustanovenia § 12 zákona o poľovníctve a zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa ustanovenia § 13 zákona o poľovníctve je osobitným administratívnym postupom, ktorý je upravený v ustanovení § 16 zákona o poľovníctve.

42. Výsledkom procesu evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru je písomné oznámenie o vykonaní evidencie, opatrené odtlačkom úradnej pečiatky a podpisom osoby konajúcej v mene správneho orgánu. Z hľadiska právnej povahy takéhoto oznámenia ide o tzv. individuálny správny akt, ktorý síce nemá povahu správneho rozhodnutia, no zákon s ním spája relevantné právne účinky, a teda reálne sa dotýka práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb.

43. Tvrdený záver vyplýva zo skutočnosti, že s oznámením o vykonaní evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru je spojené nadobudnutie účinnosti zmluvy, a teda reálny vznik práva užívateľa v dotknutom poľovnom revíri vykonávať právo poľovníctva.

44. Oznámenie o vykonaní evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru konajúci správny orgán spravidla doručí len užívateľovi poľovného revíru a splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov, zvoleným na zhromaždení vlastníkov. Keďže na danú vec sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, vlastníci dotknutých poľovných pozemkov nie sú účastníkmi konania, a preto im predmetné oznámenie o vykonaní evidencie nie je potrebné oznámiť (a to ani spôsobom podľa § 26 SP).

45. Proti oznámeniu o vykonaní evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je prípustný využiť žiaden riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Označený správny akt je ale preskúmateľný v rámci dozoru prokuratúry v netrestnej oblasti a správneho súdnictva podaním všeobecnej správnej žaloby.

46. Kasačný súd s poukazom na § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve a na skutočnosti vyplývajúce z administratívneho spisu konštatuje, že napadnuté opatrenie žalovaného bolo doručené zvoleným splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov.

47. Zároveň s poukazom na § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve a na skutočnosti vyplývajúce z notárskej zápisnice N111/2016, Nz 40271/2016, NCR1s 41230/2016 kasačný súd konštatuje, že títo splnomocnenci boli v súlade s dotknutými ustanoveniami zákona o poľovníctve riadne zvolení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nadpolovičnou väčšinou tak, ako predpokladá § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve.

48. V danom prípade bola žaloba podaná na súde dňa 13.03.2018, pričom opatrenie o zaevidovaní predmetnej zmluvy zo strany žalovaného bolo zo dňa 13.11.2017, a preto žaloba bola nepochybne podaná po zákonom stanovenej lehote s poukazom na § 181 ods. 1 SSP.

49. Kasačný súd sa v ostatnom plne stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu a konštatuje, že krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové a právne závery.

50. V prípade, že vlastníkov poľovného pozemku začleneného do spoločného poľovného revíru nebolo prostredníctvom splnomocnencov podľa ustanovenia § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve účinne doručené oznámenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, mohol sa obrátiť na správny súd so správnou žalobou opomenutého účastníka podľa ustanovenia § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v lehote troch rokov od vydania opatrenia

o zaevidovaní zmluvy podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve a žiadať toto opatrenie okresného úradu mu doručiť. Doručením však nemožno rozumieť sprístupnenie informácie na žiadosť, ani ak túto žiadosť vybavil okresný úrad príslušný na evidenciu zmluvy podľa ustanovenia § 16 zákona o poľovníctve. Vyššie uvedené platí i napriek skutočnosti, že administratívny postup obsiahnutý v ustanovení § 16 zákona o poľovníctve neukladá okresnému úradu povinnosť doručovať oznámenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve žiadnemu subjektu.

51. K námietke sťažovateľa, v ktorej poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/11/2018 zo dňa 28. februára 2019, kasačný súd uvádza, že si je vedomý uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, avšak považuje ho za odklon od skoršej rozhodovacej praxe kasačného súdu, konkrétne od rozhodnutia sp. zn. 3Sžk/14/2018 zo dňa 27. februára 2019, z ktorého vyplýva právny názor: „Vzhľadom na to, že zhromaždení vlastníci boli zastúpení splnomocnencami, je potrebné považovať za účinné oznámenie opatrenia splnomocnencom dňa 23.12.2014. Žalobca svojou neúčastťou na zhromaždení vlastníkov sa vzdal procesnej možnosti ovplyvňovať priebeh zhromaždenia vlastníkov“, V tejto rozhodovacej línii sa ďalej vyvíjalo rozhodovanie kasačného súdu (pozri rozhodnutie sp. zn. 4Svk/23/2021).

52. S ohľadom na uvedené kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

53. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovatelia v kasačnom konaní úspech nemali a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.